

Van de straat geplukt
**Amina
Ali Hussen**
pagina 2

**Kinderkoor
Zamuda in
Suriname**
pagina 3

Nieuws van de
Stadsmarinier
en deelgemeente
Rotterdam Centrum

pagina 4+5

**De Rolling
Stones op
de Kruiskade**

pagina 8

29 september: afscheid van dokter Hekman

'In 1984 werd het gebouw aan de Sint-Mariastraat geopend, een gezondheidscentrum met drie huisartsen, een consultatiebureau, de schoolartsdienst en fysiotherapeuten, en tandartsen als vaste burens. Organisatorisch begon het simpel met een coördinator voor een paar uur. Dat werd later een directeur en daarna een bestuur op afstand dat vooral bezig was met groter worden door fuseren met andere gezondheidscentra. Deze management-zeepbel eindigde met mevrouw Reijnen, een zeer duur betaalde dame die een heleboel touwtjes in handen had maar de randvoorwaarden voor het dagelijkse werk, zoals het onderhoud van het gebouw, liet versloffen. De huis-

artsen grepen uiteindelijk juridisch in en wisten het gezondheidscentrum weer zelfstandig te krijgen. Naast een stichting met alle huurders van het gebouw is er nu de stichting SESOC, van huisartsen en fysiotherapeuten werkzaam in het gezondheidscentrum Oude Westen, die de kwaliteit van het werk regelen en de afspraken met de zorgverzekeraars maken. Niet helemaal terug naar af, want het consultatiebureau, de schoolartsdienst en de wijkverpleegkundigen waren al vertrokken, de Vraagwijzer kwam erbij, en de gezondheidszorg is in die 25 jaren natuurlijk wel veranderd. 'En ook weer niet. De klachten waar mensen in eerste instantie mee naar een huisarts komen, zijn eigenlijk

In oktober gaat dokter Jan Hekman, één van de oprichters van het Gezondheidscentrum Oude Westen, met pensioen. In 1977 zat hij met collega Anky Erlings voor de eerste keer met de Aktiegroep Het Oude Westen om de tafel om te praten over de oprichting van een gezondheidscentrum in de wijk. Hulpverlening dichtbij de mensen, een soort winkelcentrum voor gezondheidszorg waar iedereen terecht kan, makkelijke samenwerking met de maatschappelijk hulpverlening, een herkenbaar punt in de wijk. Dat waren de idealen en ze hebben de no nonsense-jaren negentig en het huidige crisissen denken overleefd, al moest daar wel eens een advocaat en een schroevendraaier aan te pas komen.

nog steeds hetzelfde: ze zijn veel moe, hebben ergens pijn, moeten veel hoesten, hebben het benauwd en dat soort zaken. Er is nu echter meer kennis over allerlei ziektes, de erfelijke kant ervan, en er zijn meer soorten behandelmethoden en medicijnen. Daardoor hebben huisartsen nu een heleboel richtlijnen en is er meer controle op hoe wij het doen. Dat laatste kan alleen als wij alles netjes registreren, dus er is ook meer papierwerk, of eigenlijk computerwerk, want de kaartenbakken zijn al een tijdje afgeschaft. Net als de semafoon, en die eerste mobiele telefoon die we in 1995 voor vijftien duizend gulden hebben aangeschaft en die maximaal drie uur zonder accu werkte. En over geld gesproken, ik maak me veel zorgen over de marktwerking in de gezondheidszorg. Het stimuleert bij patiënten consumerend gedrag en bij artsen commercieel gedrag; je gaat je minder verantwoordelijk voelen voor wat het allemaal kost. Goedkoper zal de gezondheidszorg daardoor in de toekomst zeker niet worden.'

En de omgang met patiënten? Van dokter Hekman geen modieuze klachten over opgewonden standjes en overassertieve klanten. 'Mensen hebben tegenwoordig meer kennis, want ze hebben soms al gegoogled

als ze bij je komen. Dat kan geen kwaad natuurlijk, ik verwijs zelf ook wel eens naar een site, of ik maak voor iemand een uitdraaitje. Natuurlijk is hier wel eens iemand die een beetje in de war is, het is tenslotte een gezondheidscentrum, maar doorgaans is de sfeer rustig en vertrouwd. Dus toen een bestuurder een paar jaar geleden het herdenkingsbord van Cor Barendrecht had weggehaald en vervangen door een lijst met gedragsregels, zijn we even echt boos geworden. Ten eerste staat Cor Barendrecht, een overleden bevlogen lid van de Aktiegroep, voor de ontstaansgeschiedenis en de idealen van het wijkgezondheidscentrum en ten tweede vonden we die lijst met gedragsregels overbo-

dig en negatief. Het Oude Westen is een stabiele wijk, veel patiënten kennen we al lang en Oudewestenaars zijn prettige mensen om mee te werken. Altijd geweest. Dat regelbord hebben we dus zelf weer losgeschroefd.'

Die prettige mensen zullen dokter Hekman missen, al heeft hij gezorgd voor een aardige en ingewerkte jonge opvolger. Over dokter Hipke en zijn jonge collega's, de nieuwe generatie huisartsen van de wijk, in een volgende buurtkrant meer. 29 september van 16.00 tot 18.30 uur is er in Odeon een afscheidsreceptie. De patiënten krijgen allemaal nog een persoonlijke schriftelijke uitnodiging.

Zaterdag 3 september: Laatste concerten in De Tussentuin

Ook de zesde en laatste muziekmiddag van Entertuinment 2 heeft weer een uniek programma met jonge amateurs, muzikanten uit de wijk en een internationaal bekende band.

De middag begint om 15.00 uur met **Na Lang Streven**, muziekvereniging uit Klaaswaal, gediриgeerd door Oudewestenaar en tussentuinder Sybren Bijleveld.

Daarna komt **Grub Diyez**, een sazgroep van een andere Oudewestenaar, Ali Yilmaz. We zagen hem vorig jaar al met een kort solo-treden in het programma Gevoelige Snaren op het podium van de Tussentuin. Grub Diyez speelt Turkse traditionals en meer.

Om ongeveer 16.30 uur begint de spetterende slotact: de 'all female-band' **Leticia y su Rumbadama**, een van de meest

succesvolle latin-bands van Nederland. De band had in 1996 een vliegende start met 36 concerten in Scandinavië, optredens op Nederlandse radio en tv en op de Latin Dance Night in Muziektheater Vredenburg in Utrecht. Sinds die tijd is dit orkest niet meer weg te denken uit de top van de Nederlandse latin-scene. Naast de Cubaanse stijlen, zoals cha cha cha, guaracha, son montuno, rumba, bolero en son, staan ook de Dominicaanse merengue en de Portoricaanse plena en bomba op het repertoire. Heerlijke muziek die extra power krijgt door de aanstekelijke performance van de 'salseras'. In de Tussentuin speelt het orkest in hun veelgevraagde 5-tet bezetting. Met Leticia Bal: bongo, conga, footpedal, vocals, bandleader; Ellister van de Molen: trumpet; Mick Paauwe: babybass, vocals; Lilian Jarad: piano, vocals; Delia Gonzalez: leadvocal, handpercussion. Uniek aan

dit 5-tet zijn de hoogwaardige 5-stemmige vocale arrangementen van a-capella intro's, gezongen 'doowap'-mambos etc. Leticia y su Rumbadama gaat het publiek ook een paar danspasjes leren en van het laatste concert op de laatste muziekmiddag van Entertuinment 2 een 'cooking caribbean party' maken (**Meer info over de band op www.rumbadama.nl**)

In juni hebben honderden Rotterdammers door het wijktheaterstuk Zhong de Tussentuin leren kennen en had Entertuinment met William Parker Rotterdam Connection een van de bijzonderste optredens van het Rotterdamse festival North Sea Round Town. Ook deze laatste muziekmiddag van Entertuinment zal ervoor zorgen dat de tijdelijke Tussentuin voor altijd in het collectieve geheugen

van het Oude Westen en omgeving wordt opgeslagen. Daarvoor zorgt trouwens ook het Rotterdamse Archief, dat de website www.detussentuin.eu heeft uitgekozen om voor het nageslacht te bewaren.

Als er iemand is die je in het Oude Westen van de straat kunt plukken, dan is het wel Amina Ali Hussien. Een paar jaren dwaalde ze “undercover” door de straten van het Oude Westen om haar stem en haar kracht terug te vinden. Tegenwoordig loopt ze als een bezige kleurrijke bij van de ene activiteit naar de andere.

Amina (50) groeide op in Kis-mayo, een havenstad in Somalië. Haar vader had drie vrouwen en 24 kinderen en gelukkig genoeg inkomen om iedereen naar school te laten gaan. Amina ging naar de basisschool en de middelbare school en trouwde op haar negentiende met de 25-jarige Abou Bakr. ‘We hebben elkaar zelf gekozen. Hij is op jonge leeftijd naar Saoedi Arabië gegaan en heeft daar met acht jaar hard werken een basiskapitaal opgebouwd voor een fruittransport-handel door Oost-Afrika. Hij was een lieve man, we hadden het financieel goed en we kregen samen vijf kinde- ren.’

Paspoort

In 1991 maakte de burgeroorlog een einde aan Amina’s gezinsleven. ‘Mijn man kwam thuis en zei: “We moeten weg!” Ik was net bevallen en ging nog iets halen voor de baby Amal. Intussen was mijn man al met de andere vier kinderen vertrokken. Iedereen rende voor zijn leven. Ik ben met Amal eerst een stuk met een grote auto meegereden en ben daarna doorgelopen tot over

de grens van Kenia. Mijn man en kinderen vond ik niet. Toen ik de hoop had opgegeven dat ik hen nog levend zou vinden, heb ik het goud dat ik op mij droeg ge- geven aan een man die voor mij een paspoort en een vlucht naar Europa kon regelen. Zo ben ik in Neder- land terechtgekomen. Na twee jaar verblijf in asielzoekerscentra kreeg ik een verblijfsvergunning en ben ik in Rotterdam, in het Oude Westen gaan wonen. Weer twee jaar later vond ik mijn man en de andere vier kinderen terug. Zij waren met de boot gevlucht en hielden zich in een andere plaats in Kenia met straat- handel in leven. Omdat het me niet lukte om hen naar Nederland te laten overkomen, stuurde ik geld. De ene keer betaalde ik mijn huur, de andere keer stuurde ik geld naar Kenia, ik kwam nooit uit, ik had veel schulden. Ik stuurde ook medicijnen. Mijn man had suikerziekte en hoge bloeddruk. In 1999 is hij aan een hartaanval gestorven. Een familielid heeft toen mijn jongste zoon naar Londen gehaald. Na drie jaar is het hem gelukt om zijn oudere broers te laten overkomen. Mijn oudste doch-

ter bleef in Kenia, zij was inmiddels getrouwd. Ze heeft nu twee kinde- ren en het gaat goed met haar.’

Undercover

Met het leven van Amina ging het een tijd lang helemaal niet goed door een relatie met een man die haar mishandelde. ‘Ik kreeg van

Ik koos voor mijn dochters, maar liet mijn zoons in de steek. Mijn jongste zoon kan met zijn verblijfspapieren drie maanden in Nederland ver- blijven; dat doet hij vaak. Een Brits paspoort kost 900 pond, dat heb ik niet. Maar ik heb nog steeds hoop, mijn dochters doen het goed op school, er is een toekomst voor ons.’

niseren we in het wijkpastoraat een ontbijt, op donderdag zijn er kinder- activiteiten en op zaterdagmiddag eten we met elkaar. De meeste vrou- wen ken ik van de straat. Ik weet dat sommigen het moeilijk hebben. Ik wil hen informeren over de hulp die zij in het Oude Westen kunnen krijgen, maar ik wil alle vrouwen

Amina: ‘Maar ik heb steeds hoop, mijn dochters doen het goed op school, er is een toekomst voor ons’

hem twee kinderen, een tweeling, maar door alle spanningen kon ik op een bepaald moment niet meer lopen en niet meer praten. Met hulp van verpleegkundigen en door het luisteren naar muziek kwam er weer gevoel in mijn benen. Toen ben ik door de straten van het Oude Westen gaan lopen, elke dag, urenlang. Ik keek naar de ogen van mensen. Wie kan ik vertrouwen? Ik lachte en groette: ‘Alles goed?’ Mensen die iets terug zeiden, gaven mij het gevoel: ik besta! Ze gaven me hoop. Mensen gingen me ook verhalen vertellen. Of ze wilden me kleren geven, want ik liep altijd in dezelfde oude kleren. Voor mijn gevoel liep ik “undercover” rond, ik moest mezelf nog terugvinden. Mijn grote steun was en is Katinka van het wijkpastoraat, ik kon daar altijd terecht om thee te drinken, en ze zei steeds tegen mij: “Niet opgeven Amina.” Ik heb drie keer in een Blijf- van-mijn-Lijf-huis gewoond, daarna wist mijn ex-vriend me altijd weer te vinden. Nadat hij zes jaar geleden een straatverbod heeft gekregen, kon ik mijn leven opbouwen en ben ik weer mijn kleurrijke Afrikaanse jurken gaan dragen.”

Gastvrouw/baliemedewerkster

In 2009 verhuisde Amina, die inmid- dels een Nederlands paspoort heeft, met haar dochters naar Londen. ‘Ik wilde mijn gezin bij elkaar hebben, maar het lukte me niet om mijn zo- nen naar Nederland te halen, terwijl zij in Londen in een heel moeilijke en armoedige situatie leven. Met het werk dat ik in Londen in een So- malisch restaurant verdiende, kon ik mijn zes kinderen echter niet onder- houden. Omdat het met mijn doch- ters daar helemaal niet goed ging, heb ik na een half jaar besloten om terug te keren naar Rotterdam. Het was een vreselijk moeilijke beslissing.

Amina is actief geworden in de buurt. Ze is gastvrouw/balieme- dewerkster in de buurtwinkel, ze brengt bewoners van de Leeuwen- hoek naar de sportactiviteiten, ze doet mee met de buurtouders en met de campagne ‘Doe gewoon, houd het schoon’. ‘Mijn grootste project zijn ‘de wereldvrouwen’: 75 vrouwen uit het Oude Westen met roots in Suriname, Kaapverdië, China, Turkije, Marokko, Angola, Soedan, Kameroen, Ethiopië, Eritrea, Somalië, Zaire, Algerije en Neder- land. Elke woensdagochtend orga-

vooral hoop geven. Wij vrouwen en moeders zijn sterk, we moeten niet opgeven en in onszelf geloven, want “we can make it!” Amina is door haar geschiedenis en door haar huidige bezigheden met hoofd, handen en hart verbonden met het Oude Westen. ‘Ik houd van deze buurt, ik wil hier nooit meer weg. Ik heb een grotere woning nodig, want ik slaap al jaren in de woonkamer, ik heb geen eigen plek om tot rust te komen. Maar die gro- tere woning moet echt in het Oude Westen staan.’

Drievriendendwarsstraat: een uniek stukje Oude Westen

‘Kijk, als dit straatje nou in Delft zou liggen, dan kon je misschien zeggen: daar hebben we er meer van, laten we hier nou eens iets moderns tussen zetten. Maar dit is het Oude Westen in Rotterdam en hier is verder zo goed als niets meer te vinden waaraan je de geschiede- nis, het verhaal van deze wijk kunt aflezen. Het verhaal van een oude arbeiderswijk in het centrum van de stad. Daar moet je dus heel zuinig op zijn. Deze straat zou de status van monument moeten krijgen. Gezien deze omgeving, inclusief het hele centrum waar al het oude werd weggebombardeerd, moet er Europees geld te vinden zijn voor een zorgvuldige renotie en restauratie. Het zijn kleine huizen, eenvoudige huizen, maar kijk naar die details, de originele deuren, het glas in lood, de geplooidde lijsten, de rondjes rechtopstaande bakste- nen boven de deuren. Dat ben je met sloop allemaal kwijt. En dat niet alleen, de Drievriendendwars- straat is onderdeel van een blok: samen met de Diergaardesingel het enige originele oude huizenblok in het Oude Westen. Als je de Drie- vriendendwarsstraat en dat stukje Drievriendenstraat sloopt, dan is het opknappen van de Diergaardesingel (wel een beetje lomp gebeurd he- laas) voor niks geweest. Je hebt dan botweg een groot stuk weggehakt in een ensemble. En je raakt het spannende contrast kwijt tussen een mooi intiem stukje oudbouw en die hoge zakelijke glimmende gebou- wen in de verte. Het contrast tussen de rust die hier heerst en de hectiek

van nog geen vijftig meter verderop. In stedenreisgidsen sturen ze je altijd naar dit soort plekken. Oh staat deze straat al in Lonely Planet!? Zie je wel, dat bedoel ik nou. En aan alles kan je nog zien dat de bewoners zich deze straat eigen hebben gemaakt, met al dat groen. Het duurt min- stens twintig jaar voordat je die sfeer weer terughebt. Er is in het Oude Westen al zo veel van hetzelfde en je kunt bijna voorspellen wat er komt te staan aan middenklasse-eenge- zinswoningen als er nieuwbouw wordt gepleegd. Een stukje vinex in de stad, dat kan je ook overal vin- den. Nee, dit bijzondere stukje moet echt gekoesterd worden. Goed dat er in de gemeenteraad vragen zijn gesteld over de sloopplannen.’ Aldus Wobert van Dijk, ontwerper van de Tussentuin, opgetekend door de Buurtkrant.

IN MEMORIAM: IRIS VAN SCHAİK

Midden in de zomervakantie en voor bijna iedereen totaal onverwacht is op 65-jarige leeftijd Iris van Schaik overle- den. Iris is meer dan 30 jaar bij de Aktiegroep Het Oude Westen werkzaam geweest als administratieve kracht. Hoewel zij al vijf jaar gestopt was met werken zullen veel actieve bewoners zich haar goed kunnen herinneren.

Jarenlang notuleerde zij de roemruchte Aktiegroepvergaderingen in Odeon. Zij zat dan samen met de onlangs overleden Wiebe de Jong achter de tafel. Iris hield er niet van op de voorgrond te staan, maar zij was wel aanwezig. Dat hield niet op bij haar eigen taken: de administratie, notuleren en het klaar maken van de post. Als er andere activiteiten waren in de wijk of acties daar- buiten was ze altijd van de partij. Altijd geïnteresseerd in wat er in de wijk gaande was en in de mensen die hier wonen. Iris was al langer ziek, maar ze wilde niet dat anderen dat wisten. Zo was ze. Het is jammer dat zij niet meer tijd heeft gekregen om van haar pensioen te genieten.

Cursus Dik Tevreden

Bent u te zwaar en daar niet te- vreden over , dan is de cursus ‘Dik Tevreden’ misschien wel iets voor u. Deze cursus wordt georgani- seerd door Avant sanare in samen- werking met het gezondheids- centrum in het Oude Westen. In deze echte docercursus krijgt u bijvoorbeeld voedingsvoorlichting en bewegingsoefeningen, die u helpen beter met uw overgewicht om te gaan. Een fysiotherapeut, psycholoog en diëtiste werken aan deze cursus mee. Deelname is gratis De cursus start op 29 september in het gezondheidscentrum in het Oude Westen. Wilt u zich opge- ven of meer informatie bel dan met Avant sanare: 010-3401946 of stuur een mail secretariaat@avantsanare.nl of kijk op website: www.avantsanare.nl

Vrijwilliger worden in een gezin? Home-Start zoekt moeders met tijd.

Humanitas zoekt voor Home-Start vrijwilligers die zich in willen zetten als maatje in gezinnen waar het even niet lekker loopt en tenminste1 kind 6 jaar of jonger is. Heeft u een paar uur per week tijd over en bent u positief ingesteld en weet u dat opvoeden best pittig kan zijn? Bent u moeder of vader, oma of opa of iemand die het gezinsleven goed kent en een steuntje in de rug wil zijn? Vindt u het leuk om iets voor een ander gezin te betekenen? Bel dan voor informatie naar R’dam Noorde- lijke Maasoever: 010-265 39 30 of R’dam Zuid: 010-4196193 of kijk op www.humanitasjeugdhulpverlening.nl of www.home-start.nl . U krijgt een training vooraf en reiskosten worden vergoed.

COLUMN VAN

Hannie

Soms verlang ik terug naar het dorp waar ik geboren ben. Zo'n heerlijk rustig dorp, waar zelfs s' nachts de deur niet afgesloten hoefde te worden. Waar iedereen elkaar kende en van elkaars problemen op de hoogte was. Gelukkig duurt dat verlangen nooit erg lang en ben ik heel tevreden met mijn huisje in het Oude Westen. Maar er zijn van die dagen dat ik de grote stad wel kan schieten. Het zijn dan altijd dagen waar ik s' morgens al opsta met een vervelend voor gevoel. Bijna altijd heeft dat te maken met baldadigheid. De muur naast mijn deur is weer eens beschreven met onbegrijpelijke teksten of iemand moest plotseling erg nodig plassen en de enige plek om dat te doen is dan altijd naast mijn voordeur. Begrijpen zal ik dit waarschijnlijk nooit, maar och denk ik dan, je moet niet zeuren. Je woont nu in een grote stad en deze dingen horen nu eenmaal bij het stadsleven. Tegen mijn zus vertel ik het niet meer want die maakt zich er vreselijk kwaad over en wil dan dat ik weer in het dorp kom wonen. Daarom was het zo vervelend dat zij, toen zij deze week op bezoek kwam, direct opmerkte dat het boompje wat ik voor mijn huis in een plantenbak had staan verdwenen was. Briesend kwam zij binnen. "Waarom heb je dat leuke boompje met die mooie bloemen eraan weggedaan"? Ook ik had die morgen ontdekt dat voor de derde keer de planten uit de plantenbak voor mijn huis gestolen waren. Het is geen baldadigheid. Zorgvuldig worden alleen die planten meegenomen die het aanzien waard zijn. Ik zet er wel weer nieuwe planten in, maar begrijp steeds minder van de mensen die dit doen. Waarom kunnen ze niet genieten van iets wat op straat staat en moeten ze het perse in bezit hebben? Dat zijn van die dagen dat ik naar mijn dorp verlang waar iedereen voldoende planten heeft en waar het niet nodig is om ze bij je burens te stelen.

Samen door een deur

De Aktiegroep werkt al enkele jaren samen met Woonstad Rotterdam in het project 'Samen Door Een Deur'. We werken aan een betere afhandeling van klachten over reparatieverzoeken, serviceverlening, enzovoort. We hebben gemerkt dat huurders van een aantal dingen niet goed op de hoogte zijn, daarom deze artikelen in de Buurtkrant. We geven tips over plezierig wonen in het Oude Westen, onderhoud aan de woning, of het melden van klachten en storingen.

We merken nog steeds dat veel huurders niet op de hoogte zijn van het feit dat je voor verschillende reparatieverzoeken direct contact op kunt (moet) nemen met de verschillende aannemers.

In onderstaande gevallen kunt u 24 uur per dag rechtstreeks met de aannemer bellen om uw klacht te laten

verhelpen.

Storing boiler/ geiser (088) 8955000
Energielease
Verstopte riolering
TOS Riolservice (0900) 8998833
GlasbreukService Glasherstel
Rijnmond (0800) 3336333
Storing cv-ketel Lievers (070) 3861214

Storing drinkwaterleiding
Metercom (0800) 8065

Wanneer u ontevreden bent over de serviceverlening van bovenstaande aannemers laat dit dan direct aan Woonstad weten. Alleen wanneer huurders melden dat een aannemer niet goed werkt kan Woonstad actie ondernemen om dit te verbeteren.

Neem altijd eerst contact met Woonstad
Meld het verzoek om reparatie,

klachten over een aannemer of andere huurders zaken via www.woonstadrotterdam.nl of bel Woonstad 010-4408800. Het is ook mogelijk om persoonlijk contact te hebben door langs te gaan bij de balie van het regiokantoor, Westblaak 210, op werkdagen tussen 8.30 en 16.30

Heeft u uw verzoek gemeld en bent u niet goed geholpen? Ga dan naar het Spreekuur van Samen Door Een Deur, Gaffelstraat 1, op dinsdagmiddag van 14.00 - 15.00 uur, woensdagochtend van 10.30 - 11.30 uur of donderdagavond van 18.30 - 19.30 uur.

Kinderkoor Zamuda in Suriname

Het kinderkoor Zamuda uit het Oude Westen is deze zomer op toernee geweest in Suriname. Valencia, Sharomy, Shamé en Chenevje doen verslag aan de buurtkrant. Een bijzondere ervaring was het optreden in de gevangenis Santo Boma; dat was geregeld door de Surinaamse kindertoneelgroep 1+1 die daar vaker optreedt en regelmatig in Nederland is.

'Het was niet zo eng als ik gedacht had', zegt Shamé, 'we zongen op een groot podium en het publiek, mannen, vrouwen en jongeren, reageerden enthousiast.' 'Sommige vrouwen huilden, omdat het koor hen aan hun eigen kinderen thuis deed denken', vult begeleidster Betty Hiwat aan. Ook ontroerd waren de bewoners van het bejaardenhuis waar Zamuda vooral kerkliederen gezongen heeft. Iedereen wilde een cd kopen. Van het optreden in een kindertehuis waren

de meisjes van Zamuda zelf aangedaan; ze wilden allemaal wel een kind mee naar huis nemen. Er waren ook ontmoetingen met Surinaamse kinderkoren, zoals met het koor van de wijk Winti Wai in Paramaribo, die Zamuda bedankte met een kalebas als geschenk. Ze hebben een school bezocht, meegedaan met het ophijzen van de vlag en het zingen waarmee de kinderen de lesdag in Suriname beginnen en in de bankjes in de klas gezeten.

Clarence Seedorf

Ze zongen op het Ketikoti feest, voor radio en tv, en op het jaarlijkse kinderfeest in het stadion van de beroemde profvoetballer Clarence Seedorf. Een keer per jaar stelt Seedorf het grote sportcomplex open voor alle kinderen in Suriname. Ze kunnen er sporten en er zijn allerlei gratis kermisattracties; en deze keer dus ook een optreden van Zamuda. Clarence Seedorf heeft nu ook een cd van Zamuda. Het koor heeft het toernee ook gebruikt om Suriname beter te leren kennen. Sommige meisjes waren er nog nooit geweest, anderen waren er al eerder met hun ouders, maar ze hadden nooit ver gereisd. Ze zijn nu op de oude slavenplantage Berlijn en een oude begraafplaats geweest, ze hebben gevaren over de Surinamerivier en ze hebben gezwommen in de Colakreek, en hebben daar kampvuur gemaakt en in hangmatten geslapen. Voor de moeders/begeleiders van de koorleden was de ontmoeting met Kees Bink bijzonder: de weduwnaar van Norine, een van de oprichters van het Zamuda. Hij had nog opnames van het eerste Zamudakoor, de moeders van de meisjes die met deze onvergetelijke reis hun koorleven hebben afgesloten.

Wat hebben ze nog meer van daar naar hier meegenomen behalve mooie herinneringen? 'Een donkere huid, we zijn daar echt heel donker geworden', grinniken de meisjes, maar dat zal er hier wel snel weer af gaan.

Het Ruilpunt: Geen geld, maar punten

Wilt u uw geld in uw portemonnee houden in deze dure tijden, kom dan eens winkelen bij het ruilpunt. Het kost u namelijk niets.

Hoe kan dat?

Onze artikelen worden geprijsd in punten. Punten kunt u verdienen door spullen die u niet meer gebruikt mee te nemen. Wij zetten ze

dan in onze winkel. Als iemand anders uw spullen meeneemt krijgt u hiervoor punten. Ook kunt u punten verdienen door diensten voor andere leden te verrichten. Bij diensten kunt u denken aan: boodschappen doen, kleine klusjes in huis, een trui breien, strijken, vervoer enz. Alles wat u voor iemand anders wilt doen in de tijd die u zelf bepaalt.

Duurzame spullen uitleen.

Ook kunt u met uw verdiende punten apparatuur huren zoals een tapijtreiniger, een boommachine of

een behangstomer. Wij hebben een hele catalogus vol artikelen.

Wat doet de winkel?

Het Ruilpunt houdt voor u de boekhouding bij. Bestelt de duurzame artikelen en ... organiseert leuke activiteiten zoals een lunch, een sieradenworkshop e.d.

Openingstijden en adres:

Maandag, dinsdag en donderdag van 12.00 tot 16.00 uur.
Gaffeldwarsstraat 34b.
Telefoon 2250844.

Huiswerkklas Oude Westen: Echt iets voor jou!

die het leuk vinden om in hun vrije tijd jou te helpen met je huiswerk. Ook als je extra ondersteuning (bijlessen) nodig hebt kan je bij ons terecht.

Wanneer en waar is de Huiswerkklas?

De Huiswerkklas is van maandag tot en met donderdag van 16.00 tot 18.00 uur. Het is bij de Aktiegroep Oude Westen aan de Gaffelstraat 1-3.

Als je in het Oude Westen woont, 12 jaar of ouder bent en op het voorgezet onderwijs zit, is de Huiswerkklas echt iets voor jou! In de Huiswerkklas kan je hulp krijgen bij alle schoolvakken. Elke dag zijn er ongeveer 5 begeleiders aanwezig,

Wil je meer weten of wil je je inschrijven, kom dan bij ons langs bij de Aktiegroep, Gaffelstraat 1-3. Natuurlijk kan je ook bellen: 010-4361700 (bij voorkeur maandag t/m donderdag tussen 14.30 en 16.00 uur).

Oude Westen aan tafel bij Iftar-maaltijd

Op donderdagavond 18 augustus namen zo'n 120 bewoners en werkers uit het Oude Westen deel aan de Islamitische Iftar-maaltijd in het kader van de vastenmaand ramadan. De maaltijd vond plaats in Antonius Binnenweg en was georganiseerd door Laurens in samenwerking met de Turkse Ouderen Oude Westen, Aktiegroep en de Stichting Dialoog en Islam.

Deelgemeente Centrum maakte de maaltijd financieel mogelijk. Na een korte toelichting op de betekenis van de vastenmaand kon om precies negen minuten over negen uur de maaltijd aanvangen. Er werd heerlijk gegeten en met heerlijke Turkse of Marokkaanse thee nog lange tijd gezellig gepraat aan tafel.

Actieplan Buurt Bestuurt klaar

In het project Buurt Bestuurt hebben de bewoners het voor het zeggen: 200 uur extra inzet van de politie en Stadstoezicht op plekken waar de bewoners dit het hardst nodig vinden. Op dinsdagavond 2 augustus 2011 presenteerden de partijen het actieplan. In september gaan ze van start.

Al eerder dit jaar kwamen de bewoners bijeen aan het Adrianaplein. Toen kregen zij o.a. uitleg over het project de Buurt Bestuurt, waarbij politie en Stadstoezicht 200 uur extra te besteden hebben aan de wijk. Het is vervolgens aan de bewoners om te bepalen hoe deze worden ingezet om zo de buurt prettiger en leefbaarder te maken. Nog diezelfde avond werd een lijst samengesteld waarvan alle aanwezige bewoners vonden dat dit de belangrijkste punten waren om aan te pakken.

In de periode die volgde, maakte de politie en Stadstoezicht een actieplan waarin precies staat aangegeven wat er gedaan gaat worden aan de belangrijkste punten. Dit plan werd dinsdagavond 2 augustus 2011 gepresenteerd aan de bewonersgroep en werd goed ontvangen. Mitchell Baten, wijk-agent, is enthousiast: "Er heerste aan het begin van de avond al een positieve en open sfeer, wat heeft geleid tot een goed verloop van de avond. De bewonersgroep was

betrokken en enthousiast over het geschreven actieplan. Nu is het aan ons, Stadstoezicht en de bewoners om het plan uit te voeren."

Wat gaan we doen?

De punten die de bewoners uit de Adrianabuurt het belangrijkst vinden zijn snelheidscontroles in doorgaande straten, vuil op straat en het illegaal dumpen van afval in containers, de veiligheid van spelende kinderen op het Adrianaplein en overlast op het binnenterrein Adrianastraat en in schuurtjes/portieken.

Mitchell vult aan: "Vanaf september gaan we hiermee aan de slag. Op dit moment plannen we de verschillende acties in. We gaan bijvoorbeeld lasercontroles inplannen om samen met bewoners te bekijken of én op welke locaties er hard gereden wordt. Wordt er inderdaad te hard gereden, dan gaan we hier actief op inspelen. Daarnaast kan ik al melden dat eind augustus verbodsborden worden geplaatst in trappenhuisen en op deuren die toegang geven tot een binnenplaats. Die borden

geven duidelijk aan: woon je er niet dan mag je, je daar niet bevinden. Hiermee kunnen we de overlast gericht aanpakken. Dus ook zonder overlast, kunnen we ongewenste bezoekers aanpakken."

Samenwerken

Door de informatie van bewoners kunnen de partijen overlast beter aanpakken. Daarom vragen de politie en Stadstoezicht om regelmatig informatie door te geven aan het wijkteam, medewerkers van Stadstoezicht of aan de bewonersgroep van de Buurt Bestuurt. Deze informatie zorgt ervoor dat een goed beeld kan worden gevormd van de situatie, zodat de partijen het mee kunnen nemen in de acties die ze doen. Zo zorgen we samen voor een prettige leefomgeving!

Binnenkort is de bewonersgroep via een speciaal telefoonnummer te bereiken. In het volgende nummer van het deze krant besteden we hier aandacht aan.

Zet jezelf op de kaart!

Ben je creatief? In je vrije tijd of als professional? Zet jezelf dan op de Culturele Kaart www.culturelekaartrotterdam.nl en laat zo de mensen weten wat jij waar doet, met kunst en cultuur.

Je bent niet alleen zichtbaar voor cultureel minnend Rotterdam, maar je kan ook jouw activiteiten toevoegen aan de Culturele Agenda. Of plaats je vraag of opmerking bij Ojajoh! en krijg reactie van andere kunst- en cultuurliefhebbers.

De Culturele Kaart Rotterdam is totaal vernieuwd en is veel gebruiksvriendelijker geworden. Op www.culturelekaartrotterdam.nl vind je nu nog overzichtelijker wat er in de stad, in deelgemeente Rotterdam Centrum en in jouw wijk gebeurt

op het gebied van kunst en cultuur. Op de Kaart vind je lokale kunstenaars, artiesten, creatieve ondernemers en culturele instellingen en bij Agenda vind je concerten, festivals en activiteiten in de wijken. Je kan er zelfs je samengestelde Agendaladder uitprinten voor op de ijskast. De Culturele Kaart is bovendien direct gelinkt met www.doedok.nl, de site die alle creatieve cursussen in Rotterdam op één rij zet.

Voor meer informatie of vragen, stuur een e-mail naar info@culturelekaartrotterdam.nl of neem contact op met Menno Rosier (Cultuurscout Rotterdam Centrum), cultuurscoutcentrum@sbaw.nl of 06-43 18 37 99.

Weena krijgt nieuwe uitstraling

Maandag 15 augustus is Gemeentewerken met de reconstructie van het Weena tussen de Henegouwerlaan en het Stationsplein gestart. De reconstructie die het Weena ondergaat is onderdeel van de gebiedsontwikkeling Rotterdam Central District.

De werkzaamheden aan het Weena bestaan onder andere uit het uitbreken en opnieuw leggen van bestrating, het vernieuwen van de riolering, kabel- en leidingwerk, asfalteringswerkzaamheden en het planten van bomen. Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden

wordt het verkeer in beide richtingen over één rijstrook geleid. In deze periode is links afslaan op het Weena richting de Maastunnel niet mogelijk. Het verkeer wordt omgeleid via borden. Woningen en bedrijven blijven bereikbaar via tijdelijke voorzieningen. De werkzaamheden

zijn naar verwachting eind 2012 gereed.

Meer informatie

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Gemeentewerken Rotterdam, afdeling Communicatie, Douwe Folkerts, telefoon: 010 - 489 3439 of 06 -10 48 40 77. Kijk ook op www.rotterdam.nl/weena en www.rotterdam.nl/centraldistrict

Nieuwe horeca op de West-Kruiskade in 'oude' panden

Twee nieuwe horecagelegenheden zijn geopend op de West-Kruiskade: Asian BBQ en BAR. Beide zaken zijn tijdelijk; een nieuwe rage in de horeca. Asian BBQ zit in het oude pand van Café Nelis (Tiendplein nr. 11-12). BAR heeft in het oude Talk of the Town een nieuw concept gelanceerd.

Studenten voor BAR

Asian BBQ is het nieuwste restaurant op de West-Kruiskade met een tijdelijk karakter. De nieuwe rage in horeca land is het opzetten van concepten die iedere keer op een andere locatie weer opduiken. Asian BBQ is o.a. bekend van het festival *Camping Rotterdam* en waren onlangs een aantal maanden geopend in Rotterdam Noord. Momenteel zitten ze 5 maanden lang in het oude Café Nelis. Miranda Steenhout en Mischa Oudwater zijn de uitbaters van dit uniek concept: "Tijdens onze vele reizen door Thailand genoten we van de Moo Kata, een bol van staal waaronder de briketten van kokosschil smeulen. Op het staal kan je vis of vlees bakken. In de rand waarin de sappen druipen, zit bouillon. Samen met de alle groenten en kruiden heb je binnen 10 minuten een heerlijke soep die je direct kunt eten. Een soort gourmetten maar dan op z'n Thais!" Naast de Aziatische barbecue hebben ze ook heerlijke Thaise hapjes en Thais Beer. "Maar we zijn geen café,"

benadrukt Miranda. "Als de zon schijnt hebben we wel een terras, maar met een hapje en niet alleen met drank!"

BAR, "Bubbels en Bloedworst op de 'Kade"

BAR is een initiatief van de Maatschappij Voor Volksgeluk (MAVV) en een tijdelijke pop-up concept. De nieuwe bar heeft een brede programmering op het gebied van kunst, muziek en live dj's. Op de planning staat een popquiz, een zondagse brunch en een hypekapper, maar ook een bingo avond met de bewoners van verzorgingstehuis De Leeuwenhoek. Mede oprichter Kristian de Leeuw: "Wij willen hier een grootstedelijke mengelmoe met hipsters op veel te hoge hakken en Suri's met bakkebaarden en wijde pijpen. Bubbels en bloedworst noemen we dat!" Koffiebar, wijnbar, wodka-bar, karaokebar, ijsbar: BAR is van alle markten thuis! BAR is voorlopig open tot eind 2011 en is gevestigd op de West-Kruiskade nummer 63.

Asian BBQ, Fotograaf: Nanning Barendsz

LAATSTE OPROEP! U heeft nog 2 dagen!

Een goed idee voor uw straat of buurt?

Laat het ons weten voor eind augustus!

Nieuwe ronde bewoners- initiatieven (augustus 2011)

Heeft u een goed idee om uw straat of buurt in het centrum van Rotterdam te verbeteren? Doe dan mee aan de nieuwe ronde bewonersinitiatieven. Wie weet kunt u uw project dan uitvoeren. Of het nu gaat om een plan voor de straat of de hele buurt, het kan allemaal. Wilt u uw plannen waar- maken? Laat het ons weten. Tot 31 augustus 2011 kunt u uw plan- nen indienen.

Waar moet uw initiatief aan voldoen?

- Bij het initiatief moeten meerdere bewoners betrokken zijn.
- Het moet het wonen en werken in de wijk en/of de contacten tussen bewoners verbeteren.
- Het moet meer zijn dan een een- malige bijeenkomst zoals een buurtbarbecue.

Heeft u een goed idee?

Dan kunt u dit bekendmaken bij de deelgemeente Centrum.

Dat kan per e-mail: p.dekkers@centrum.rotterdam.nl of per brief aan de deelgemeente Rotterdam Centrum, Postbus 70012, 3000 KP Rotterdam, t.a.v. Peter Dekkers o.v.v. bewoners- initiatieven.

Het is mogelijk dat wij u vragen om uw idee toe te lichten. Een onafhan- kelijke commissie maakt een keuze uit alle initiatieven.

Prijsuitreiking Aktiegroepcafé

De prijsuitreiking van de ingediende bewonersinitiatieven vindt plaats op donderdag 29 september vanaf 19.30 uur in het Aktiegroepcafé, Gaffelstraat 1-3, vanaf 19.30 uur. U bent van harte welkom. Voor meer informatie en inspiratie kunt u kijken op: www.rotterdam.nl/deel- gemeentecentrum.

**Een goed idee voor
uw straat of buurt?**

www.rotterdam.nl/deelgemeentecentrum

Trotse projectleider en buurtbemiddelaars om trots op te zijn

Buurtbemiddeling Rotterdam Centrum gecertificeerd!

Onlangs is Buurtbemiddeling Centrum gecertificeerd door het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV). Het CCV ontwikkelt en implementeert instrumenten om de maatschap- pelijke veiligheid te vergroten en is een schakel tussen beleid en praktijk. Het CCV is sinds 2005 de landelijke beheerder van het instrument Buurtbemiddeling en heeft een kwaliteitstoets ontwik- keld om de kwaliteit van buurtbemiddeling te borgen en verder te stimuleren. Buurtbemiddeling Centrum voldoet aan deze kwaliteits- eisen en ontvangt binnenkort het bijbehorende certificaat. Dit geldt voor een periode van twee jaar.

Aan Marina Blok, projectleider Buurtbemiddeling Centrum, stelden we enkele vragen:

Wat betekent het voor jou dat Buurtbemiddeling Centrum nu gecertificeerd is?

"Ik vind het erg positief. Ik vind het ook een positief signaal naar alle mensen met wie wij samenwerken en die vertrouwen in ons stellen. Dat is dus terecht. Op 1 augustus bestaan we 6 jaar, vanaf het aller- eerste begin hebben we toegewerkt naar een kwalitatief goede werk- wijze die nu op alle punten blijkt te voldoen aan de kwaliteitseisen van het CCV. Het is een erken- ning en waardering van ons pro- ject Buurtbemiddeling Rotterdam Centrum, van het goede werk dat onze buurtbemiddelaars doen en de resultaten die wij bereiken.

Verandert er nu ook iets voor de bemiddelaars?

Voor de bemiddelaars betekent dit een erkenning van hun inzet en enthousiasme om dit vrijwil- ligerswerk te doen. In de praktijk zal er niet veel veranderen voor de bemiddelaars; we houden het kwa- liteitsniveau dat we nu hebben op peil door op dezelfde voet verder te gaan. Het geeft ons allemaal veel voldoening en plezier en dat goede gevoel houden we er in. We hebben een leuk team van gemotiveerde bemiddelaars, allemaal met hun eigen motivatie om buurtbemidde-

laar te zijn en mee te werken aan de 'empowerment' van en de commu- nicatie tussen de buurtbewoners. Een team vrijwilligers om trots op te zijn!

Wat komt er na certificering?

De kwaliteit op peil houden zodat we gecertificeerd blijven. In de loop der tijd hebben we steeds moei- lijkere zaken aangenomen, dat zal zich verder gaan ontwikkelen. Wij doen b.v. ook bemiddelingen in het kader van de Aanpak Woonoverlast. Buurtbemiddeling en Mediation blijven groeien in de maatschappij als middel om in te zetten bij con- flicten. Met vrij geringe inspanning en kosten wordt met bemiddeling vaak meer bereikt dan met ellenlan- ge juridische procedures. Bovendien leren we mensen dat door middel van com- municeren problemen aangepakt en opgelost kun- nen worden. En vooral, met elkaar het enthousiasme en de positieve inzet houden om met buurtbe- middeling een steentje bij te dragen aan een positievere samenleving".

Marina Blok (projectleider Buurtbemiddeling Centrum) las in deze brief het goede bericht

Buurtbemiddeling Rotterdam Centrum is een samenwer- kings-project van de deelge- meente Rotterdam Centrum, Woningstichting Woonstad, politie Rotterdam Rijnmond en wordt uitgevoerd door stichting DOCK.

De buurtbemiddelaars helpen bure- hun problemen op te lossen en leve- ren daarmee een bijdrage aan een veiliger en leefbaarder Centrum.

Bij burenp Problemen kunt u contact opnemen met Buurtbemiddeling Centrum op telefoonnummer 06 - 1850316 of een mail sturen naar centrum@buurtbemiddeling.org

Buurtbemiddeling Centrum is gevestigd in Verzorgingshuis De Leeuwenhoek, West Kruiskade 54.

N.B. Op woensdag van 14.00 - 15.00 uur spreekuur in Wijkgebouw Stadsdriehoek, Kipstraat 37.

Even voorstellen:

De
wijkagenten van
het Oude Westen

Mike van Driel
wijkagent
Diergaardebuurt

Bas Munne
wijkagent Saftlevenbuurt
en Nieuwe Binnenweg

Fred Bravenboer
wijkagent
Josephbuurt

Loubna Laabid
wijkagent
Zijdewindebuurt

Wim Rietveldt
wijkagent van de
Gouverneurbuurt

Mitchell Baten
wijkagent van de
Adrianabuurt

0900 8844
GEEN SPOED, WEL POLITIE

WWW.POLITIE.NL

meld misdaad
anoniem
0800-7000

Liever een levend Tiendplein dan een dood monument

De Buurtkrant van juni bevatte het bericht dat ambtenaren bezig waren het elektriciteitshuisje op het Tiendplein op de gemeentelijke monumentenlijst te laten zetten. Dit terwijl andere ambtenaren, samen met ondernemers, als Alliantie West-Kruiskade goed bezig zijn om West-Kruiskade en 1e Middellandstraat als winkelstraat naar een hoger niveau te brengen. Zo werkt de Alliantie er ook aan om van het Tiendplein eindelijk een echt plein te maken, een plek waar mensen elkaar graag ontmoeten. Dat biedt ook kansen aan ondernemers om er een goed horecabedrijf met een mooi terras te exploiteren. Het elektriciteitshuisje is daarvoor een lelijke sta-in-de-weg.

Zo'n sta-in-de-weg is het altijd al geweest en dat wist men al bij de plaatsing ervan. Dit is te lezen in een rapport dat in opdracht van dS+V, afdeling Ruimtelijke Ordening is geschreven: "De locatie van het schakelhuisje met kiosk op het Tiendplein is zorgvuldig gekozen. Het gebouw staat precies tussen alle zichtassen (West-Kruiskade en Tiendstraat, West-Kruiskade en Middellandstraat, Bloemstraat en Adrianastraat) in, zodat het nergens een visuele belemmering vormt (...)" Dat zijn overwegingen uit 1925, toen de Bloemstraat nog op de West-Kruiskade uitkwam en het elektriciteitsbedrijf zo'n huisje nodig had. Gezien de beroerde bouwkundige staat en het stilstaan van de klok heeft het elektriciteitsbedrijf inmiddels alle belangstelling voor het huisje verloren. De functie van de kloktoeren is overgenomen door de klok bij de tramhalte. Weg ermee dus, zou je zeggen. Wat doe je met je oude tv, wanneer je zo'n mooi plat scherm in huis hebt gehaald?

Net als die tv waren ook die schakelhuisjes serieproducten, waarvan de ontwerpen goed gedocumenteerd zijn. Een vergelijkbaar exemplaar staat nog in het Oude Noorden, aan het Pijnackerplein. Dat heeft inmiddels de gemeentelijke monumentstatus al gekregen. Reden te meer om

die niet te geven aan het huisje op het Tiendplein. De gemeente is toch geen postzegelverzamelaar? Mocht de gemeente het huisje toch willen behouden, dan weet ik wel een plek waar het – voor de liefhebbers – veel beter tot zijn recht komt: aan de Schermklaan bij het Branco van Dantzigpark. Dat is net zo'n locatie als het Pijnackerplein en ook de kloktoeren komt daar tot zijn recht.

Beslissingen tot plaatsing op de gemeentelijke monumentenlijst behoren tot het eenvoudige en goedkope domein van de burgemeester. Eenvoudig, omdat hij er geen goedkeuring van de gemeenteraad voor nodig heeft. Goedkoop omdat hij er geen budget voor nodig heeft: voor de eventuele kosten mogen anderen opdraaien. Zo liet burgemeester Opstelten het Maastunneltraject op die lijst zetten zonder enige rekening te houden met het werk dat op - aandringen van bewonersorganisaties en gemeenteraad – door een wethouder en haar ambtenaren werd verricht voor een herinrichting van dat traject. Het is dan ook een goede zaak, dat de Buurtkrant aandacht geeft aan die ambtelijke ideeën over het elektriciteitshuisje. Net zo als het een goede zaak is dat die monumentenprocedure is stopgezet.

Jan Buijs

Een bakfiets voor de Leeuwenhoek!

Door Het Oude Westen ziet u allerlei verkeer rijden. Ik hoef het eigenlijk niet te zeggen, u weet het allemaal: Auto's, trams, vrachtwagens om de winkels te bevoorraden, fietsen en bakfietsen met lieve kinderen erin. Maar....nu is er ook een speciale bakfiets, waarin onze oudere bewoners in hun rolstoel kunnen zitten om een tochtje door het centrum van Rotterdam te maken. Leuk?...geweldig leuk! Dat is tenminste de reactie van de mensen die het hebben meegemaakt. Helaas is het deze zomer niet zulk best weer, maar als het even kan halen we de bakfiets uit de carport. Hij is trouwens ook handig om bepaalde boodschappen te doen: bijvoorbeeld de TV plaids voor het kerstpakket! Je hebt geen parkeer- of fileproblemen en je bent zo heen en weer naar de winkels. De Leeuwenhoek is er blij mee en als u hem langs ziet gaan met een

bewoner: zwaai even! Dan voelt die bewoner zich een soort koning(in)!
Nelly Hoogvorst

Groeten uit Egypte

'Ramadan Kariem' zeggen mensen als ze elkaar feliciteren met Ramadan. In Egypte, waar ik mijn vakantie doorbracht, heeft Rama-

dan een bijzondere smaak. Een paar dagen voor Ramadan worden de straten versierd met glimmend gekleurd papier. En vaak zie je een mooi verlichte lantaarn hangen tussen twee gebouwen. Dat is ter herinnering aan het bezoek van een belangrijke gast. In de Fatimi-tijd bracht de bouw-
van Cairo, Gawhar el Sakaly een bezoek aan de stad. Hij was erg laat en omdat het al begon te schemeren, werd hij ontvangen met lantaarns en kaarsen. Dat gebruik is sindsdien in Egypte verbonden met Ramadan. Vlak voor de zon opkomt, loopt de Mosaharatie trommelend of zingend en namen roepend door de straten om iedereen wakker te maken, zodat ze nog iets kunnen eten voor het vasten begint. Net als alle andere moslims eten en drinken Egyptenaren dan niet vanaf zonsopkomst (Alfajer) tot zonsondergang (Almaghrib). Ramadan is ook een oefening in goed doen en naastenliefde. Moslims belindigen hun vasten met de

Iftarmaaltijd, waarvoor men elkaar vaak uitnodigt. Er zijn speciale maaltijden en zoetjes als Kunafa en Katayef en dranken als kamerel-dien (abrikozensap) en gharoup. Op straat zie je dan ook Mawa'ed alrahman, tafels vol met eten en drinken voor de armen. Daarna gaat bijna iedereen naar de moskees. Die zijn tijdens Ramadan altijd vol en veel mensen bidden op straat. De dag na de Ramadan wordt in Egypte drie dagen lang het Suikerfeest (Iedu-lfetr) gevierd en worden lekkere zoete koekjes geserveerd. De huizen worden schoongemaakt, nieuwe gordijnen worden opgehangen en de kinderen krijgen speelgoed, ballonnen en snoep. Echt leuk zo'n Suikerfeest.
Randa Eltery

Laurens Antonius Binnenweg organiseert ook activiteiten voor u!

Waarschijnlijk bent u als wijkbewoner van Rotterdam Centrum al diverse keren langs het verpleeghuis aan de Nieuwe Binnenweg 33 gelopen, gefietst of gereden. Wist u echter dat u van harte welkom bent om bij ons binnen te lopen voor een kop koffie in de prachtige binnentuin? Daarnaast staan er regelmatig leuke activiteiten op het programma waar u als buurtgenoot ook van mee kunt genieten. Hieronder treft u het aanbod voor de maand september, hopelijk zien we u dan!

Dag en datum	Tijd	Activiteit	Waar
Do 1 september	19.00	Bingo	Restaurant
Za 3 september	14.30	Dansmiddag, ook rolstoeldansen	Restaurant
Do 8 september	19.00	Bingo	Restaurant
Za 10 september	14.30	Klassiek live concert door Luci Serene (zang en piano)	Kapel
Zo 11 september	12.30	"Uit in eigen huis", heerlijk 3-gangen menu, keuze uit mosselen of biefstuk	Restaurant
Di 13 september	10.00	Verkoop tassen	Hal
Do 15 september	19.00	Bingo	Restaurant
Zo 18 september	11.00	Kerkdienst	Kapel
Wo 21 september	10.00	Verkoop kleding	Hal
Do 22 september	19.00	Bingo	Restaurant
Za 24 september	14.15	Bingo	Restaurant
Do 9 september	10.30	Verwendag met oa. nagels vijlen, lakken + handmassage	Restaurant
	10.00	Verkoop sieraden en kleding	Hal
	19.00	Bingo	Restaurant

Met Spirit 55+ wordt uw wereld groter

Bewoners van 55 jaar en ouder kunnen met ouderenorganisatie Spirit 55+ regelmatig op stap. Regelmatig worden er zeer bijzondere excursies en wandelingen georganiseerd. U komt op bijzondere plekken waar u anders misschien niet zo gauw naar toe zou gaan en u krijgt er vaak ook nog interessante informatie bij. En het leuke is dat u er andere bewoners bij ontmoet. Elke eerste zondagmiddag van de maand (oktober wordt er weer

gestart) van 13.00 – 17.00 uur organiseert Spirit 55+ de Culturele Wandeling. Er wordt dan een museum, tuin of andere bijzondere plek bezocht. Een heel speciale zondagmiddag was er in juni van dit jaar. Dankzij de medewerking van de wijkbus kon toen de "wandeling" helemaal naar het Zeeuwse Ouwkerk, waar het Watersnoodmuseum werd bezocht. Dit museum laat uitgebreid zien hoe de watersnoodramp in 1953 zich heeft voltrokken en hoe vervolgens met de Delta werken ons land beter beveiligd is tegen mogelijke overstromingen. De culturele wandelingen worden altijd afgesloten met koffie of een drankje. En jaarlijks organiseert Spirit 55+ een dag excursie. Dit jaar ging de deze excursie in mei naar Futureland op de Maasvlakte. Geen pretpark,

maar de grote landuitbreiding op de Maasvlakte. Wilt u ook eens mee wandelen met Spirit 55+? Op zondag 2 oktober gaan we weer van start. We vertrekken om 13.00 uur vanaf de Zoutmanstraat 4 (achter de Lijnbaan). U hoeft u niet op te geven en er wordt maar een kleine bijdrage van ongeveer 3 euro gevraagd. Wilt u meer informatie bel dan 06-24849602.

Elke dinsdag en vrijdag: Sporten voor vrouwen

Van 10.00 – 11.00 uur WIJKGEBOUW ODEON 2.00 euro per keer

Elke woensdag 50+ GYM VOOR IEDEREEN

Van 10.00 – 11.00 uur WIJKGEBOUW ODEON **GRATIS KOFFIE OF THEE**
Informatie bij Frieda

PIET

VEILIG

.Door sommige personen en instanties wordt het Oude Westen als de gevaarlijkste wijk van Rotterdam aangemerkt. Hoe komen ze daar bij? Ongetwijfeld is er op onze wijk een onderzoek los gelaten met veel optellen, aftrekken, vermenigvuldigen en delen en zie daar: De onveiligste wijk van Rotterdam!

Ik geloof er niets van. Gezien het aantal jaren dat ik in het Oude Westen woon zou ik, statistisch gezien, al minstens een aantal keren in elkaar

geslagen en beroofd moeten zijn geworden. Geen vlieg heeft mij ooit kwaad gedaan en ik ken niemand uit mijn omgeving die enige schadelijke ervaring heeft gehad.

Zou het tussen de oren van de bestuurders zitten? Dat is heel wel voorstelbaar. De laatste jaren hebben de bestuurders van de stad, waar-schijnlijk vanwege een soort angst-syndroom, zich terug getrokken achter een soort veiligheidsmuur. Het stadhuis lijkt op een burcht.

Er was een tijd, nog onder burgemeester Van der Louw, dat de deuren van het stadhuis wagenwijd open stonden en iedere burger zo naar binnen kon om een politicus, een ambtenaar of een bode aan te spreken of een vergadering van de gemeenteraad of van een commissie bij te wonen. Ome Joop Waller was min of meer kind aan huis om over 'dit wijk', zoals hij het altijd formuleerde, te spreken en met name over het 'herrewine'-probleem. Janine Wegman stond regelmatig met ontblote borsten op de balie van burgerzaken in een poging de kwalificatie 'vrouw' in haar paspoort

te krijgen. Actiegroepen liepen af en aan. Ernstige incidenten hebben zich niet voorgedaan. Is de mensheid sindsdien zoveel slechter, zoveel gevaarlijker geworden? Daar geloof ik niets van. Kwaad is van alle tijden en van belang is slechts het hoe je daar mee om gaat. Het Sokkenvrouwtje kon destijds het pinnen van geld niet onder de knie krijgen en kon bij de AMRO-bank aan de kassa alleen nog maar bedragen van €500,-- opnemen. Die stopte ze dan in haar bh en wandeelde doodgemoedereerd naar huis. Nooit wat gebeurd. Het zou kunnen zijn dat criminelen

onze wijk zó vriendelijk vinden dat zij die af en toe gebruiken om een afrekening te doen plaatsvinden. Maar waar gebeurt dat niet? En dat sommige verboden drugs in de wijk van eigenaar verwisselen maakt de wijk nog niet per definitie onveilig. Het is altijd nog het beste om je op straat met zaken, waar je weinig of niets mee te maken hebt, niet te bemoeien. En vooral geen angstige indruk maken. Eigenlijk maakt het ook weinig of niets uit wat anderen over onze wijk zeggen of denken. Als wij het met z'n allen maar een beetje gezellig houden. Leve Het Oude Westen.

Verborgen bedrijvigheid

Hun werk is broodwinning maar ook passie. Ze kiezen voor het vrije vakman/vrouwschap en nemen de financiële onzekerheid voor lief. Ze hebben geen etalage, wel vaak een mooie website en de kenners weten hen te vinden. De buurkrant gaat op zoek naar de verborgen bedrijvigheid in de zijstraten van Het Oude Westen. Nummer 15 vonden we in de Saftlevenstraat

Ze woont al 36 jaar in het Oude Westen, waarvan nu al weer 10 jaar in de sfeervolle Saftlevenstraat, een straat met veel historie. In een roman van F. Bordewijk wordt deze straat genoemd, waarvan een plaquette bij nummer vijf getuigt. Ook was de Saftlevenstraat de eerste straat in Rotterdam waar tot camerabewaking werd besloten wegens te overvloedige criminele activiteiten. Tegenwoordig is het er goed toeven, de bewoners hebben zichzelf georganiseerd en de straat ziet er mooi uit.

Joke-Minke heeft zich gespecialiseerd in twee dingen: poëzie en wandelen. Kun je ondernemer zijn in poëzie en wandelen? Joke-Minke is het levende bewijs. Al in de jaren '80 begon ze met het voorlezen van poëzie en later met het organiseren van poëzie middagen en -avonden in deze stad. In het Bibliotheektheater, in Teatro Popular (kleine zaaltje in destijds Nighttown), in Van Kampen en de Wit (weet u het nog? Het café dat later De Lachende Paus werd). In het Oude Westen waren bijvoorbeeld het Ruilpunt en het centrum van Nora Storm meerdere keren het toneel voor dichters. Joke-Minke zoekt het talent in alle regionen, ver en dichtbij. Ze begon ooit met het toegankelijk maken van Latijns-Amerikaanse dichters door hun werk op het podium voor te lezen, in de oorspronkelijke taal en in het Nederlands. Samen met een vriendin vormde ze het recital-duo Las Narradoras. Dichtbij huis is ze een spreekbuis geweest voor Rotterdamse dichters, bekend en onbekend. En wat dacht u van een Anna Blaman Festival in 2005. Misschien herinnert u zich het mooie artikel nog van André Hart in deze krant over die beroemde Rotterdamse schrijfster.

Misschien kwam het doordat ze met haar dichtersevenementen in alle uithoeken van de regio kwam, maar langzamerhand

Joke-Minke Arendz Stadsgids

groeide haar interesse in het organiseren van Vwontdekkingstochten door de stad. Ze deed ervaring op als vrijwillige gids tijdens architectuur- en monumentendagen, volgde

een gidsencursus, en nu profileert ze zich als Stadsgids. Wilt u voor uw werknemers iets organiseren in Rotterdam dat leuk is om te doen maar ook leerzaam? Bijvoorbeeld over de ontwikkeling van bepaalde wijken of de bouw van de Maastunnel? Bel Joke-Minke. Of wilt u iets bijzonders doen met een groep vrienden of familie? Bel Joke-Minke. Voor de avontuurlijke stadstoerist organiseert zij nu zelfs ook steptochten!

TUNNEL

Joke-Minke: 'Die Maastunnel bijvoorbeeld is echt fascinerend als je in de ontstaansgeschiedenis duikt. Wat moest er veranderen aan het Rotterdamse landschap om die tunnel te realiseren? Welke rol speelde de tunnel in haar nu al bijna 70-jarige bestaan? Ik begin natuurlijk met het uitpluizen van documentatie en de ontstaansgeschiedenis. Ik ga kijken in de tunnel en in het gebied eromheen. Welk standpunt levert het mooiste uitzicht op dit gebied? Hoe functioneert de tunnel? De techniek? Ik ga met Gemeentewerken praten en met de stadswachten die de tunnel beheren. Wat maken ze mee? Sommige beheerders kennen de tunnel op hun duimpje en werken er al heel lang. Ik mocht van hun zelfs gaan kijken in de machinekamers en kantoren'. Nee, ze gaat niet met haar groep de machinekamer in. Maar wat ze inmiddels weet te vertellen is fascinerend genoeg. 'Ik maak geen routebeschrijvingen met allerlei feiten op papier, nee, ik ben de persoonlijke gids die de mensen aan het handje neemt en inwijdt in de geheimen van de stad. Dat wordt heel erg gewaardeerd.'

LLOYDKWARTIER

Haar Maastunnel-rondeleiding is inmiddels een geliefde wandeling. wMaar ook in het Lloydkwartier is ze inmiddels expert. Een gebied

dat transformeerde van oud havengebied naar een nieuwe wijk met hippe creatieve bedrijven, de Schiecentrale, luxe woningen en een mengeling van oude en nieuwe architectuur. Met als ijzersterk punt natuurlijk de fantastische ligging op een uitstekend stukje Maasoever inclusief spectaculair uitzicht. Joke-Minke kan je alles vertellen over toen en nu. Dit zijn slechts twee voorbeelden. Met Joke-Minke kan je vele kanten op. Kunst in de stad, monumenten, de wederopbouw, uitleg in het engels, en, jawel, ook wandelingen met gedichten. Haar klanten komen uit alle hoeken. Stedenbouwkundigen, projectontwikkelaars, architecten, het Ontwikkelingsbedrijf Rotterdam en diverse andere instellingen vroegen haar al om wandelingen te ontwikkelen. Haar maximum aantal deelnemers is vijftien personen, meer dan dat wordt te massaal en niet meer ontspannen voor de groep. Maar je kunt haar ook inhuren voor jezelf alleen! Joke-Minke: 'Ik ben ook eens gevraagd door een Turks echtpaar dat de stad wilde leren kennen.'

NETWERKEN

En hoe komt zij aan haar klanten? Joke-Minke: 'Tot nu toe vooral via-via. Ik heb nog geen eigen website maar overweeg wel die te gaan starten. Flyers in de bibliotheek neerleggen, levert niet meer zoveel op, merk ik. Misschien moet ik me ook maar gaan profileren in de sociale netwerken als Facebook, Twitter... tja, dat is allemaal vrij onbekend terrein voor mij.' En verdient ze er ook wat mee? 'Nou ja... het is in deze economisch slappe tijd goed te merken dat mensen en bedrijven minder geld hebben voor dit soort activiteiten. Bovendien investeer ik er heel veel tijd en moeite in, als je dat zou moeten doorberekenen in de deelnamekosten, zou het al helemaal niet meer te betalen zijn. Maar ik zit vol met nieuwe plannen! Wat dacht je van een route van de Wilhelminapier naar Katendrecht, als die geplande nieuwe brug er is? Misschien zelfs een soort 'eiland-hopping' met het Noordereiland erbij. Op Zuid is ook nog zoveel te ontdekken. Hoewel Oud-Charlois voor mij al bekend terrein is inmiddels.'

Nieuwsgierig geworden naar wat Stadsgids Joke-Minke Arendz zoal voor u kan betekenen? Bel haar gewoon: 010 4135681, of stuur haar een e-mail: j.arendz@planet.nl

Speciale opleiding verkoopmedewerker

Op verzoek van de Alliantie West-Kruiskade start het Albeda College de speciale opleiding tot verkoopmedewerker. Deze opleiding is voor jongeren uit de wijk, van 16 tot 23 jaar. Een vooropleiding heb je niet nodig. Je loopt stage in de wijk en de lessen worden gegeven in de wijk. Het verschil tussen deze opleiding en de reguliere opleiding is dat er maar 1 begeleider/coach is en dat het veel meer praktijk dan theorie is.

De opleiding duurt 1,5 tot 2 jaar. Voor meer informatie kunt u kijken op www.albeda.nl – MBO opleidings-economie/detailhandel-Aankomend verkoopmedewerker in de wijk en verkoper BOL op de Winkelvloer.

Open Monumentendag: Ook in Het Oude Westen!

Zaterdag 10 september a.s. is het weer zover; de landelijke Open Monumentendag wordt gehouden. Dit keer is het thema; nieuw gebruik/oud gebouw. Vele bekende monumenten zijn die dag opengesteld voor publiek. In onze wijk doet de Paradijkskerk weer mee. Open van 10.00 – 17.00uur.

Welkom aan de Nieuwe Binnenweg 25. **De Paradijkskerk** is ruim 100 jaar oud maar het Barok-interieur stamt uit 1720. Grenzend aan het Oude

westen zijn verder ook open; **het Chabotmuseum** (1938) Museumpark 11 en **Arminius**, de enige Jugendstilkkerk van Rotterdam tevens in gebruik als cultureel centrum, Museum-park 3. Hoewel nog geen monument en verder weg is ook de **Mevlanamoskee** open. Behalve vele 'open monumenten' is een centraal punt het **Lloydkwartier** in Delfshaven (met veel 'hergebruikte' gebouwen) vanwaar je met de veerboot naar **Heijplaat**

kan varen waar ook weer veel te doen is.

Verleng de zomer, neem je fiets mee en stel je programma samen via www.openmonumentendagrotterdam.nl of haal de folder bij het cityinfocenter aan de Coolsingel.

‘EEN RUSTIGE, FIJNE STAD’

DE STONES OP DE KRUISKADE

Maandag 27 januari 1975. Geheimzinnig bericht in het Rotterdamsch Nieuwsblad: **‘STONES AL VIER DAGEN IN ROTTERDAM - De Rolling Stones zijn in Nederland voor het opnemen van een nieuwe elpee. De opnamen zullen vermoedelijk plaatsvinden in de Sound Push Studio in Blaricum (niet dus). Het bezoek van de Stones heeft men zorgvuldig geheim trachten te houden. De musici hebben Rotterdam onder meer uitgekozen om twee weekjes tot rust te komen.’** **‘De Stones, die in totaal elf kamers op de achtste verdieping van het Hilton (Kruiskade) bezetten, weigeren elk contact met de buitenwereld. Ze blijven de hele dag op hun hotelkamer en verlaten het hotel alleen via een geheime uitgang om naar de opnamestudio te gaan. “Rotterdam” aldus roadmanager Ian Stewart, “is een rustige, fijne stad. Hier worden we tenminste niet lastig gevallen”’.**

Mick
De opnames voor die nieuwe elpee waren zes weken daarvoor begonnen in het koude München. In de Musicland Studios namen de Stones ‘Fool to cry’ en ‘Cherry-oh-baby’ op. Cherry, een Eric Donaldson cover, was het eerste, uitstekend geslaagde reggae-nummer van de Stones. Diezelfde decembermaand (‘74) maakt zanger Mick Jagger bekend dat gitarist Mick Taylor de Rolling Stones ging verlaten. De media stortte zich direct op de vraag wie nu de nieuwe gitarist ging worden: Pete Townsend? Eric Clapton? Pietje Bell? In het allerdiepste geheim (under cover of the night) werd de ‘Grote Rolling Stones Gitaristen Jacht’ geopend in... de kleine zaal van De Doelen - 400 meter van het Hilton. Gitarist Robert Johnson: ‘...i flew in on KLM Airlines around eleven in the morning (...) You could tell it was Keith’s room. All the white lightbulbs had been replaced by red ones. There were these weird scarves hanging over all the lampshades, and man, there were guitars everywhere...’
Ex-Yardbirds gitarist Jeff Beck schoof een dag later een briefje onder Jagger’s Hilton kamerdeur dat hij er toch maar vanaf zag: ‘Sorry lads,

i got to go home’. De gedachte alleen al een Rolling Stone te zijn bezorgde hem kouwe rillingen... Andere snarentrekkers die in De Doelen getest werden: De Amerikaanse studiomuzikant Wayne Perkins en de Ier Rory Gallagher – uiteindelijk werd het toch Keith Richards buddy Good Old Ronnie Wood, die net uit de Faces getrapt was en available.

Keith
Af en toe leek de situatie op een tot leven gekomen Peter Pontiac tekening: Marshall Chess, zoon van het legendarische Chicago Blues label en nu ‘President of Rolling Stone Records’ – maar in feite een verslaafde loopjongen, was door Keith Richards naar Rotterdam vooruitgestuurd om te scoren. Maar toen Keith in het Hilton aankwam trof hij Chess aan met een bijzonder verdrietige blik in zijn ogen. Surinamers hadden hem kattebakvulling voor smack verkocht!
Keith in zijn autobiografie: ‘Dus in plaats van aan het werk te gaan, moesten we aan dope zien te komen. Maar als je cold turkey bent en tegelijkertijd wat dope probeert te scoren, bevind je je niet bepaald in een sterke positie. Dat blijkt wel uit het feit dat we dus wéér in die Surinaamse bar terecht kwamen. We gingen helemaal het havengebied in, een bijna Dickensiaanse plek, het leek wel een oude illustratie, hokjes en stenen gebouwen. We keken naar de vent achter de bar van wie Marshall dacht dat die hem dat vogelzaad had verkocht. Zegt hij- ‘Gotcha. Sorry.’ En ze schieten in de lach. Tja, wat moet je dan?’
Tja indeed Keith, jullie konden ook niet weten dat de Rotterdamse harddope-scene zich verplaatst had van Katendrecht naar de Kruiskade, notabene direct naast de Doelen... Maar na een paar ‘bijzonder vervelende dagen’ kwam het weer goed en kon Keith aan het werk.

Black and blue
De Stones hebben altijd een langdradig opname-proces gehad. Net zo lang jammen tot er een rif of idee kwam. Maar al tijdens de eerste nacht van de repetities ontstond

direct een zo goed nummer dat het op de nieuwe elpee verscheen. Dat nummer was het dromerige, jazzy mellow ‘Melody’, geïnspireerd en gedragen door de flamboyante, afro-pruik-dragende zwarte pianist en organist Billy Preston. Charlie Watts op jazz-brushes, Keith gitaar, Bill Wyman bas en blazers. Een op de Doelenvloer mee-stampende Jagger schmiert over een vreemdgaande chick met Preston als tweede stem: ‘Melody... it was her second name’.
De Stones begonnen dus met een vliegende start. Ze hadden ‘het’ nog, en de aan de achterkant van de Doelen geparkeerde Rolling Stones Mobile Recording Unit nam een enorme hoeveelheid ‘rehearsals’ op, waarvan Melody op Black and Blue (‘76) verscheen, en ‘Worried about you’ en ‘Slave’ (met overdub van saxofonist Sonny Rollins) op Tattoo You (‘81). Een gedeelte van de Doelen-sessies (Hot stuff, Crazy mama, Memory Hotel, Hand of fate) werd eind maart/begin april in München afgemaakt tot de complete elpee.

Loslippig
Het nieuws dat de Stones ergens in Rotterdam waren lekte uit op zondag 26 januari (5e dag), toen de loslippige wielerkoning Peter Post zich in een interview liet ontvallen dat de Stones (!) de wielersesdagse wilden bezoeken. Alerte journalisten belden hotels, stukjes werden geschreven en een klein groepje fans ging posten bij een olijfgroene vrachtwagen aan de achterkant van de Doelen (Kruisstraat) vanwaar dikke kabels het muziekcentrum binnenliepen. De 22-jarige Griekse Rotterdammer Yanni Yannopoulos (nu 58) was erbij: ‘Vrijdag na mijn werk, om een uur of vijf - het was nog licht -ging ik kijken. Er was een stuk of tien man, een stelletje had een draagbaar pick-upje bij zich en draaide Stones-platen. Sticky fingers, Goats head soup, was echt gezellig. Rob Post en Hetty Smink zaten erbij. Om 9 of 10 uur kwamen de Stones naar buiten. Ik had speciaal een fototoestelje gekocht en snapte Billy Preston als eerste. Daarna Bill Wyman die gelijk in een rooie Mercedes 200 dook.

“Hoe lang blijven jullie?” vroegen we aan Keith Richards. “We zijn hier voor de repetities van de plaat” was het ongeïnteresseerde antwoord. Mick stak zijn tong uit en Charlie Watts en Chris Jagger, de broer van, waren de enigen die gewoon te voet terugliepen naar het Hilton.’
‘Op zondagmiddag had ik geluk. Ik stond op de hoek van de Kruisstraat en zag Mick met zijn vrouw Bianca uit de ingang aan de oostzijde komen. Ze waren allebei helemaal in het wit. Bianca in pofbroek, kant en een Zuid-Amerikaanse zomerhoed... Een godin. Ik vroeg Mick om een handtekening, maar terwijl die aan het schrijven was kon ik mijn ogen niet van Bianca afhouden. Ze moest er om lachen en zei “Hello”. Daarna stapten ze samen de zebra op richting Hilton. Ik kan haar glimlach niet meer vergeten. Daarna kwam Mick Taylor-’
‘Ho! Mick Taylor?? Mick Taylor zat al 2 maanden niet meer bij de Stones Yanni! Volgens mij heb je ‘t over de zomer van ‘74. Toen de Stones ook in de Doelen repeteerden. Dat verklaart ook die zomerleding van Mick en Bianca in koud januari...’
Het geheugen is dus een verraderlijke zaak. In ieder geval kunnen we zeggen dat de Stones in de jaren

70, sinds het Ahoy-concert, graag in Rotterdam kwamen. ‘A nice, quiet town.’

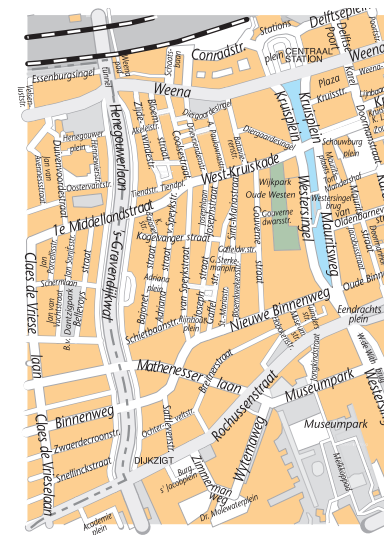
De Pijp
Een gele en een witte Mercedes 200 (het ouwe model zonder stuurbekrachtiging) stoppen voor de artiesteningang van de Doelen. Hongerige Stones stappen in en rijden richting West over Kruiskade, langs Lange Muur, Talk of the Town, Numero Uno - slaan linksaf - om al slingerend door het Oude Westen voor Sociëteit De Pijp (Gaffelstraat eetschuur) krakend tot stilstand te komen.
Taderijn Kramer: “De Rolling Stones op een vrijdagavond? Ze belden, na eerst te zijn weggestuurd, nog twee keer aan, en uiteindelijk zei kelner Rinus “Maar dat zijn de Rolling Stones!” Maar dat maakte (eigenaar) Cor niets uit. Die zei “..kan mij dat schelen wat voor stenen dat zijn. Die gasten hebben zulk lang haar, die ga ik niet tussen mijn publiek zetten.” Ze kwamen er niet in.’

door **André Hart**

met dank aan Yanni Yannopoulos en Taderijn Kramer
Literatuur: Life, de autobiografie van Keith Richards (Bruna 2010)

i HET OUDE WESTEN

Alarm	112
Belastingtelefoon	0800 0543
Buurtbemiddeling	06-1850 0316
Buurtwinkel OW	436 1700
Deelgemeente Centrum	267 9211
Crisiscentrum	476 3944
Dierenambulance	415 5666
Dierenbescherming	437 4211
Eneco storingsdienst	467 4000
Gemeente Rotterdam	1 4010
Gezondheidscentrum	hiernaast
Huisarts Oudeman	436 2243
Jeugdhulp	411 7865
Kinderbescherming	413 4760
Kinderopvang De Wereld	436 6447
Laurens Antonius	241 2900

Ombudsman	411 1600
Onbenutte Kwaliteiten	404 9909
Parkeerwinkel	1 4010
Politie	0900 8844
Rechtshulp	410 6677
Roteb	1 4010
Slachtofferhulp	0900 0101
Speelcentrum Weena	414 4890
Stadsmarinier Nederveen	267 2200
STAP vrijwilligerswerk	436 3090
Taaldrukwerkplaats	436 0897
Tandarts Maasstad	422 4143
Tennispark Het Centrum	436 6165
Tennisclub Tiendstraat	411 3942
Wijkpastoraat OW	436 7070
Woonstad	440 8800

Gezondheidscentrum OW & Cool	
Huisarts Castelijns	436 7770
Huisarts Erlings/Visser	436 5530
Huisarts Hekman	436 3265
Huisarts Korenhof	436 9241
Huisarts Metz	436 1975
Herhaalrecepten	436 7879
Fysiotherapeuten	436 2127
Tandartsen OW	436 2176
Diëtisten ABC	06-4342 5690

Stichting Maatschappelijke Dienstverlening Centrum (SMDC)
Vraagwijzer, maatschappelijk werk, sociaal raadslieden, ouderenwerk, mantelzorg 436 3060
Hulpdienst/wijkbus 436 9047

COLOFON

Aktiegroep Het Oude Westen Gaffelstraat 1-3, 3014 RA Rotterdam
Tel 436 1700 Fax 436 3940 buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl
Redactie: Randa Eltery, André Hart, Marianne Maaskant, Jan van den Noort, Wim Roovers, Han Snaaijer en Joke van der Zwaard
Medewerkers aan dit nummer: Elske Geleedst, Mariëtte Groot, Heleen van der Linden, Hannie Leeuwenhart en Piet Slijkerman
Lay Out: Han Snaaijer en Jim van der Put
Fotografie: Han Snaaijer, Marianne Maaskant, Marianne Bulens, Theo van Sprundel e.a. *Oplage:* 4500 stuks. Verschijnt 10 maal per jaar

www.aktiegroepoudewesten.nl

